

WEZWANIE DO KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Boże wszechmogący, który poniosłeś śmierć na drzewie osobiłym za moje grzechy – bądź ze mną. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – ulituj się nade mną. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – bądź moją nadzieją. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – miej litość nad nami. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – odwróć ode mnie wszelką broń ostrą. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – wklej we mnie wszelkie dobro. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – odwróć ode mnie wszelkie zło. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – spraw abym doszedł do drogi zbawienia. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – odwróć ode mnie wszelką napaść śmiertelną. Święty Krzyżu Jezusa Chrystusa – odwróć ode mnie każdy upadek grożący duszy i ciału. Niechaj na zawsze uwielbiam Święty Krzyż Jezusa Chrystusa. Jezusie z Nazaretu ukrzyżowany – ulituj się nade mną. Spraw, aby zły duch niewidoczny uciekł na wieki. Amen. Na cześć Drogocennej Krwi Jezusa Chrystusa, na cześć Jego Wcielenia, przez które doprowadził nas do życia wiecznego tak prawdziwie jak to, że Jezus Chrystus narodził się w dniu Bożego Narodzenia, a ukrzyżowany został w dniu Wielkiego Piątku: *Ojciec Nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...* (2 razy). Amen.

GŁOSZENIA

1. W środę, **16 września**, o godz. **19.30**, podczas pierwszego spotkania rodziców dzieci pierwszokomunijnych, będziemy prowadzić **zapisy do przygotowania dzieci do Pierwszej Komunii Świętej**. Przyjmujemy dzieci mieszkające na terenie naszej parafii.
2. Osoby, które chciałyby zacząć czytać podczas liturgii, jak i lektorów już aktywnych, zapraszamy na comiesięczne spotkanie, które odbędzie się w poniedziałek, 14 września, o godz. **19.30** w kaplicy Matki Bożej.
3. W poniedziałki i czwartki w godzinach popołudniowych, członkowie wspólnot neokatechumenalnych z naszej parafii będą odwiedzać Parafian, głosząc Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie i dzieląc się swoim doświadczeniem wiary. Zachęcamy do życzliwego przyjęcia braci i siostr ze wspólnot.
4. Intencje mszalne na rok 2027 będziemy przyjmować pod koniec września.
5. W tym tygodniu w liturgii Kościoła obchodzimy:
 - w poniedziałek, 14 września – święto **Podwyższenia Krzyża Świętego**,
 - we wtorek, 15 września – wspomnienie **Najświętszej Maryi Panny Bolesnej**,
 - w piątek, 18 września – święto **św. Stanisława Kostki**, patrona Polski,
 - w sobotę, 9 września – wspomnienie **Najświętszego Imienia Maryi**.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii:

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.



Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

XXIV niedziela zwykła

13 września 2026

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: czynna jest od poniedziałku do czwartku:

po południu 16⁰⁰ - 17⁴⁵, ponadto w poniedziałki wieczorem w godz. 19⁰⁰ - 20⁰⁰, rano we wtorki i czwartki 9³⁰ - 10⁰⁰.

Kancelaria w piątki jest nieczynna. **Tel.: 22 838 30 95** w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

LITURGIA SŁOWA

Syr 27, 30-28, 7; Ps 103; Rz 14, 7-9; Mt 18, 21-35

Refren Psalmu: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: „Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?”. Jezus mu odrzekł: „Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwył go i zaczął du-



sić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!”. Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosieś. Czyż więc i ty nie powinienes być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?”. I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu”.

ROZWAŻANIE

Wslucham się uważnie w rozmowę Piotra z Jezusem. Pytanie Piotra zdaje się sugerować, że jest w jego życiu ktoś, kto często go rani i krzywdzi. Chce wiedzieć, jak długo ma jeszcze przebaczać.

Czy w gronie mojej rodziny, wspólnoty jest osoba, która często sprawia mi ból? Kto to jest? W jaki sposób mnie krzywdzi? W szczerzej rozmowie z Jezusem, podobnie jak Piotr, zwierzę się z mojego cierpienia.

Jezus jednoznacznie odpowiada Piotrowi, że nie wolno powiedzieć krzywdzielowi: „Już więcej ci nie przebaczę”. Czy z pełnym pokojem serca mogę modlić się do Ojca: „Odpuść mi moje winy, jak i ja odpuszczam moim winowajcom”?

Jezus w przypowieści ukazuje mi nieskończoność swojego miłosierdzia. Mogę być pewny, że ilekroć wyznaję mu swoją biedę i przewinienia, tylekroć On mówi do mnie z miłością: „Przebaczam ci”. Czy wierzę w Jego przebaczenie? Jak czuję się na końcu każdej spowiedzi, gdy słyszę słowa rozgrzeszenia?

Czy potrafię przebaczyć sobie i przyjąć siebie w mojej słabości tak, jak przyjmuje mnie Jezus? Niezdolność przebaczenia innym może być także powodem niezdolności do przebaczenia sobie. Czy zauważam podobne zachowanie w moim życiu?

Jezus, który kocha bezgranicznie i przebacza wszystkim, unosi się gniewem na tych, którzy pielęgnują w sobie złość i niechęć przebaczenia. W żarliwej modlitwie będę powtarzał: **Przebacz mi, Jezu, i pomóż mi przebaczać.**

Ks. Krzysztof Wons SDS

14 września

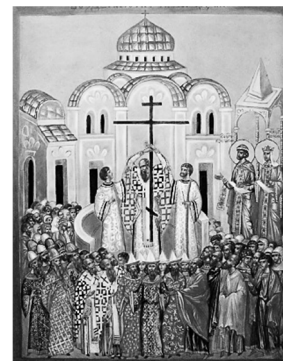
ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

O ukrzyżowaniu Pana Jezusa piszą wszyscy Ewangelieści. Co więcej, podają bardzo szczegółowe okoliczności tego wydarzenia. Warto przypomnieć kilka zdań: „Na krzyż z Nim!” – wołał tłum przed Piłatem (Mt 27,22; Mk 15,13; Łk 23,21; J 19,15). „A gdy Go (żołnierze) wyszydili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego Jego własne szaty i odprowadzili Go na ukrzyżowanie” (Mt 27,32; Mk 15,20; Łk 23,26; J 19,17).

„Wychodząc spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł Krzyż Jego... Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie (żołnierze) Jego szaty, rzucając o nie losy” (Mt 27,35; Mk 15,24; Łk 23,26; J 19,23). „Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie” (Mt 27,38; Mk 15,27; Łk 23,35; J 19,18). „Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami mówiąc: Jeśli jesteś Synem Bożym, zejź z krzyża!” (Mt 27,39; Mk 15,9; Łk 23,35).

Kara ukrzyżowania była u Żydów znana, chociaż w prawie mojżeszowym nie była przewidziana. I tak

Aleksander Janneusz (103-76 przed Chr.) użył jej dla ukarania zbuntowanych przeciwko niemu faryzeuszów. Była to także kara powszechnie stosowana przez Fenicjan, Kartagińczyków, Persów i Rzymian. Ci ostatni



jednak nie stosowali jej wobec obywateli rzymskich. Była to bowiem kara hańbiąca i bardzo okrutna. Skazańca odziewano z szat, rzucono go na ziemię, rozciągano mu ramiona i nogi, przybijając je do krzyża. Skazaniec konał z omdlenia

i gorączki, dusił się. Na domiar złego wisielca nękało mnóstwo komarów, a bywało, że konającego rozrywały sępy. Krzyż miał zwykle kształt litery T (tau).

Według świadectwa ewangelistów Pan Jezus został ukrzyżowany około godziny 12, a umarł o godz. 15. Jego pogrzeb odbył się o godz. 17. Dzień śmierci Pana Jezusa nazywa Kościół Wielkim Piątkiem.

Ponieważ śmierć na krzyżu miała wszystkie znamiona hańby, dlatego cesarz Konstantyn Wielki zniósł karę śmierci przez ukrzyżowanie (316 r.). Szubienica została ponownie wprowadzona w średniowieczu, jednak nie miała już kształtu krzyża.